

της, ήτις έμυκάτο την ώραν εκείνην διὰ τῶν νεφῶν :

«Αὐτὸ! στάσου, βρὲ σύ!»

Ὁ φρουρὸς τὸν εἶδε διὰ τῆς πλαγίας κυκλικῆς ὀπῆς τοῦ φυλακείου. Ὁ έραστὴς έσταμάτησεν ένεός, ξυφοβος, ὡς κλέπτης συλλαμβανόμενος ἐπ' αὐτοφώρῳ. Παραχρῆμα ὁ στρατιώτης έπετάχθη ἔξω, προτείνων τὴν λόγχην. Πλησιάζας δὲ καὶ συλλαβὼν στιβαρῶς ἀπὸ τοῦ ὤμου τὸν νεανίαν,

«Αἶ, ὦρα καλή, ἀφεντικό», τῷ εἶπε μὲ εἰρωνικόν τινα τρόπον· «καὶ γὰρ ποῦ, νᾶχωμε καλὸ ρώτημα;

— Μὴ φωνάζεις, νὰ ζῆς, καὶ μας ἀκούσουν», ἱκέτευσεν ἐκεῖνος.

«Σὺν τὸ θέλῃ ἡ ἀφεντιά σου δὲν φωνάζω. Γὰρ πέ μου μόνον σιγὰ — σιγὰ τί ἐγύρευες τέτοιαν ὦρα ἀπάνω;

— Ἡμουν ... ἀπάνω στὴν οἰκογένεια ... ἐγὼ δὲν εἶχα νὰ κάνω τίποτα μὲ τὰ κάτω ποῦ φυλάξ.

— Ἀμὴ γιὰτί τότε ἔφυγες σὺν τῇ βρεγμένη γάτα;

— Μὰ νά, γι' αὐτό... γὰρ νὰ μὴν ἔχουμε τέτοιαις ἱστορίαις...

— Ἐλυπήθηκες, φαίνεται, νά μου χάλασες τὴν ἡσυχία... Ἐνοια σου καὶ μὴν παρασκοτιζέσαι γὰρ μένα... Αἶ, ποῦ πηγαίνεις; νὰ φύγεις; Ὅχι ἀκόμη! Δημόσιο κατὰστημα εἶνε ἐδῶ καὶ ἐγὼ ἔχω εὐθύνη γὰρ ὅ,τι συμβῇ. Καὶ ποῖος μοῦ λείει πῶς δὲν μπῆκες νὰ κλέψης τὸ Ταμεῖο; Στάσου μὲ σιγμὴ νὰ ρωτήσω ἀπάνου τὸν κύριον ἔφορον ἂν σε γνωρίζῃ, καὶ ὅ,τι μοῦ πῇ αὐτὸς κάνω.

— Ὅχι, ὄχι, νὰ ζῆς, ἀφῆσέ με νὰ φύγω... ἀφῆσέ με!

— Ἄ, βλέπεις ποῦ κάτι λάκκον ἔχει ἡ φάβα; Στάσου αὐτοῦ ποῦ σοῦ λέγω!

Καὶ κρατῶν εἰσέτι ἀπὸ τοῦ ὤμου τὸν νεανίαν, μετ' ἀνωφελῇ παρατάσιν τῆς λογομαχίας, ἔλαβε τὸ ρόπτρον τῆς θύρας καὶ ἤτοιμάσθη νὰ κρούσῃ...

*
**

Πλὴν ἀνέκοψεν αἰφνιδίως τὴν χειρὰ του ἡ Γεωργίτσα, ἐξεληούσα καὶ παρεντεθεῖσα μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν.

«Ἀφῆσέ τον νὰ φύγῃ, νὰ ζῆς!», εἶπε μὲ κλαυμηνρὰν φωνὴν πρὸς τὸν στρατιώτην. «Ἀφῆσέ τον! ἂν ἔυπνήσης τ' ἀφεντικά μου τέτοιαν ὦρα θὰ μὲ σκοτώσουν στὸ ξύλο καὶ θὰ μὲ διώξουν. Εἶνε ὁ ἀγαπητικός μου... Ἐγὼ τὸν εἶχα ἀπάνω ἀπὸ τὸ βράδυ...»

Ἐπωφεληθεὶς τῆς στιγμιαίας ἀμνηχανίας τοῦ στρατιώτου, ὁ νέος ὥχετ' ἀπῶν. Ὁ στρατιώτης δὲν τὸν ἡμποδίσε προσηλωμένος εἰς τὴν νεανίδα, ὡς ἐὰν τὸν ἐμαγνήτισε τὸ κάλλος τῆς... Ἀχ, πῶς ἐζήλευσε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν φυγάδα, ὅστις διῆλθε τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς θερμαινόμενος πλησίον τῆς, καθ' ἣν ὦραν αὐτὸς ἐρρίγει ἐν τῷ φυλακίῳ καὶ ἀντίκρυζε τὴν βροχὴν!... Ἐμειδίασε παραδόξον μειδίσμα καὶ εἶπε:

«Καλὰ τὸ κατὰλαβα κ' ἐγὼ πῶς κάτι

ἐρωτοδουλεῖα εἶνε στὸ μέσο! Ἐχε χάρι ὅμως ποῦ εἶσαι ἔτσι ἔμμορφο κορίτσι, γιὰτί, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, γὰρ τὰ μαῦρα μάτια τοῦ ἀγαπητικοῦ σου δὲν εἶχα ὀρεξί νὰ παραβῶ τὸ χρέος μου. Ὅ,τι ἔκαμα γὰρ σένα...

— Εὐχαριστῶ, εἶπεν ἡ Γεωργίτσα νεύουσα χαμαὶ τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐκινήθη νὰ φύγῃ.

Ὁ στρατιώτης τὴν ἠκολούθησεν ἐντὸς τῆς εἰσόδου.

«Αἶ, γὰρ ποῦ, παρακαλῶ; Ἐτσι φεύγεις λοιπόν, χωρὶς νὰ μὲ πληρώσης γὰρ τὴν καλωσύνην μου;»

Ἡ νεάνις ἐπεστράφη καὶ έσταμάτησε παρὰ τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς κλίμακος.

«Καὶ τί πληρωμὴ θέλεις ἀπὸ μένα, ἔνα φτωχὸ κορίτσι;

— Ἀχ, νᾶξερεις πλούσιο ποῦ εἶσαι!... Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἀπαιτῶ πολλὰ πράγματα...

— Ἀφῆσέ με νάναιβῶ ἀπάνου, μὴν ἀκούσουν τ' ἀφεντικά...

— Ἰσα-ἴσα ποῦ θὰ φωνάζω τόρα γὰρ νὰ ζυπνήσουν...

— Καὶ τί θέλεις λοιπόν ἀπὸ μένα;

— Ἐνα φιλὶ... ἔνα φιλάκι».

Δὲν ἦτο ὦρα συζητήσεων καὶ ἀντιστάσεων. Ὁ βάνυσος στρατιώτης ἀνύψου τὴν φωνὴν ὀλοέν, ἀντηχοῦσαν ἀπειλητικῶς ἐντὸς τοῦ ἰσογείου. Καὶ ἐπλησίαζεν ὀλοέν πρὸς τὴν νεανίδα μὲ μειδίσμα παρκλητικόν, μὲ βλέμμα φλογῶδες, τείνων ἀνοικτὴν τὴν ἀγκάλην, — μίαν ἀγκάλην ἐκ κυνῆς ἐρέας, πλήρη σταγόνων βροχῆς καὶ ἀνιέρων παλμῶν. Ἐκεῖνη κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν σιγῶσα καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ εἰς τὴν διαθεσὶν του, παρὰ τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς κλίμακος.

Ἐν ... δύο... τρία... πέντε... Ὁ στρατιώτης ἔδρεψεν ἀκόρεστος φιλήματα ἀπὸ παρειῶν τρυφερῶν καὶ ροδοχρῶν... Ὡσεῖς, βάνυσσα καὶ ὑλιστικά φιλήματα! ὁποῖα ἐνησκεῖτο ἀρετὴ ἐν τῷ μυστηριῶδι ὕμῶν θρύλλῳ, τὸν ὁποῖον ἐνεδυνάμου ἐν τῇ νυκτὶ ἡ ἡχὼ τοῦ εὐρέος ἰσογείου!...

«Ἐλα... φθάνει... ἀφῆσέ με!»

Καὶ τὴν ἀφῆσε μεμεθυμένος, ἄλαλος. Ἐκεῖνη ἀνῆλθε τὴν κλίμακα δρομαία ἀλλὰ μετὰ προφυλάξεως, μεμολυσμένη ἀλλ' ἄγνή, προσβεβλημένη ἀλλ' ἡρεμος.

Εὐθύς ἐν τῷ πρώτῳ διαδρόμῳ τῆς ὑπεδέχθη ἡ Λίτσα ἀντιληφθεῖσα ἐξ ἀρχῆς ὁλῶν τῶν σκηνῶν, ἐξεληούσα καὶ ὕριστμένη ἐκεῖ γυμνὴ καὶ τρέμουσα στιγμὰς ἀπεριγράπτου ἀγωνίας... Κυρία καὶ θεράπαινα εὐρέθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων. Καὶ ἐκεῖ, ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ ἡμιφωτίστου διαδρόμου, ἐν τῇ σιγῇ καὶ τῷ ὕπνῳ τῆς ἀπεράντου οἰκίας, ἐν ᾧ ὁ στρατιώτης ἀνελάμβανε κάτω τὴν φρούρησίν του, — δάκρυα καὶ φιλήματα εὐγνωμοσύνης ἀπέπλυναν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς ὑπηρετρίας τὰ ἔχνη βανύσεων χειλέων.

Ἐν Ἀθήναις, Νοέμβριος.

Γ. Δ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Ν. Ίω. Νάκον. Φύλλα ἐλλείποντα καὶ Καζαμῖαι ἀπεστάλησαν μᾶς ὀφείλετε λ. 65.—κ. Δ. Πα. ναγιωτόπουλον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον μηνὸς Ὀκτωβρίου ἀριθμοὶ ἐστάλησαν εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε ἐν φύλλον ἐπὶ πλεον.—Δεσποινίδα Β. Γκιλλην. Ἐγκατορ ἀπεστάλη.—Μαξίμω - Πιεδοῦση. Ἡ ἐπιστολὴ σας ἀπεστάλη τῷ κ. Αἰσώπῳ, μεταγγραστῇ τοῦ «Κοιμένου Χερσίου», διὰ τὰ περαιτέρω.—κ. Κ. Α. Ρέγκον. Ἐνεγράφη ὁ κ. Σπυρίδων Ἀντωνόπουλος, πρὸς ὃν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἀποδείξεις ἀπεστάλη Ὑμῖν.—κ. Χ. Μουντζούριδην. Τὸ φύλλον πέμπεται τακτικώτατα, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐπὶ 4 συνεχεῖς μῆνας κατεκρατεῖτο τὸ φύλλον ἐν τῇ ταχυδρομείῳ· τοῦτο θὰ ἦτο θύβιστη ἀναίδεια ἐκ μέρους τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ἄλλως τε, διατὶ τὸ δελτάριον, τὸ ὁποῖον ἐπέμψατε τὸσον ἄργα παραπονόμενοι, δὲν ἐπέμψατε ἐνωρίτερον; Ἐν τούτοις θὰ φροντίσωμεν διὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ν' ἀνακαλύψωμεν τὴν ἀλήθειαν.—κ. Ι. Μιχαηλίδην. Ἐλήφθη συναλλαγματικὴ, εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.—κ. Δ. Χ. Γεωργιάδην. Ἐλήφθησαν φρ. 15 εἰς Γαλ. Γραμματόσημα ἀντίτιμον ἐτησίας συνδρομῆς σας· εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξιν, εἰκόνας Γεωργίου, Ὀλας, Διαδόχου, Σοφίας καὶ ἀριθμ. 203 μέχρι τέλους τοῦ «Κοιμένου Χερσίου» ἀπεστείλαμεν. Μᾶς ὀφείλετε φρ. 9,50.—κ. Ν. Ἀναγνάνην. Ἀποδείξεις καὶ ἐλλείποντες ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν.—κ. Σπ. Δ. Παγώνην. Ἐλήφθη ἐπιταγὴ ἐκ φρ. 100· εὐχαριστοῦμεν. Βιβλία καὶ ὀνομαστικός κατάλογος ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν.—κ. Ν. Γ. Κάββουραν. Ἐστάλησαν τὰ αἰτηθέντα φύλλα, ἐνεγράψαμεν δὲ ὕμᾶς μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν μας. Εὐχαριστοῦμεν.—κ. Κ. Καλλιδικῶν. Φύλλα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. Πέμψατε ΚΟΛΟΝΙΑΝ.—Αἰσώπῳ Εὐχαρίστως ἀπαντῶμεν καταφατικῶς εἰς τὴν ἐρώτησίν σας καὶ ἰδοὺ σήμερον ἀποστέλλονται.—κ. Ν. Ναυτέρην. Λαμβάνετε εἰς 2 ταχ. δέματα 100 Καζαμῖαι. Διὰ τὰ λοιπὰ ἐγράψαμεν.—Ν. Σαραντόπουλον. Φύλλα ἀπεστάλησαν.—κ. Α. Τυπ. Πρεντεντέρην. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Διευθύνσις Ὑμῶν διωρθώθη.—κ. Δ. Σταυριανόν. τηλεγραφητῆς. Τὸ φύλλον θὰ λαμβάνετε ὑπὸ τὴν νέαν διευθύνσιν σας. Συνδρομὴν ἀποστείλατε ἀπ' εὐθείας.—κκ. Ἀλκιβιάδην Βωτέαν, Παν. Ρεβιδιὴν, Νικ. Καλογιάνην, Νικ. Λαγγούσην, Γεράσι. Κατεσίγερρον, Παν. Στραβόλεμον, Χασ. Ευδάκτυλον, Γεώργ. Μηλιαρέσην, Ἀντών. Κ. Τραυλάντωνν δεκανέα. Συνδρομαὶ Ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντων ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν].

« Ἀττικαὶ Νύκτες ». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου 2 (2,20)
« Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον » Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]
« Παλαιὰ Ἀμαρτίαι », λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δ. Γ. Καμπούρογλου.... Λεπ. 60 [70]
« Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων », μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6. (7)
« Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ », μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς..... Δρ. 1,50 (1,70)
« Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων », μυθιστορία Βικτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα τόμοι 2) Δρ. 4 (4,30)
« Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως », μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους..... Δρ. 4 [4 4,50]
« Ἑλληνική » ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου Δρ. 5 (5,30)
« Κοιμήδαι » ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 (2,20)
« Ὁ Γονζάλης Κορδοῦβιος ἡ ἡ Γρανίδα ἀνακτηθεῖσα » μυθιστόρημα . . Δρ. 1,50 (1,70)
« Ἀνθρωπὸς τοῦ Κότρου », Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)
« Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ » ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [5,50]
« Ἡ Ναξία Μαριάνθη » μυθιστόρημα πρωτότυπον..... Δρ. 1,30 (1,50)